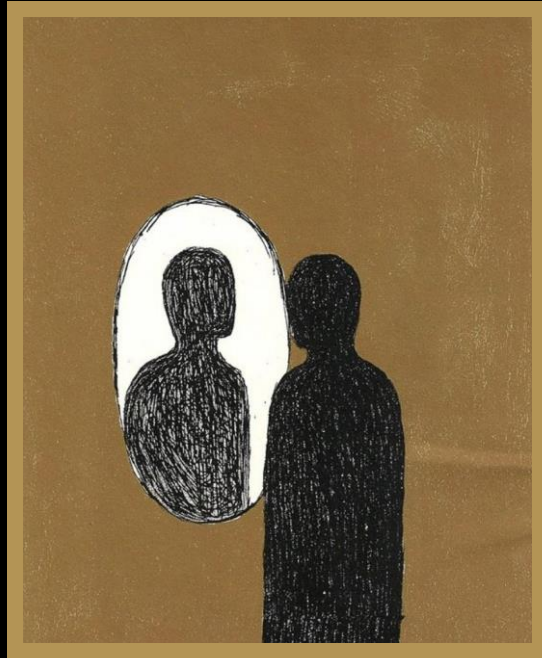


TỰ TÌNH KHÚC



Tôi thương tôi buồn xa người
Tiếng mưa làm ướt tiếng cười xuân giêng
Một đời buồn giữa đông điền
Vẫn nghe tự trái tim hiền chói chan
Con đường qua những mênh mang
Tôi về qua những hành lang mỗi như
Con chim ngủ thiếp lâu rồi
Còn ai thao thức một lời trăm năm?
Cuộc tình cháy ngọn xa xăm
Trên trang ngực cũ tiếng thầm thì yêu
Người đi dài những cô liêu
Thời gian dài những cánh điều trở trăn
Mỗi ngày là một ăn năn
Mỗi ngày thêm một trăm luân mỗi ngày
Tình yêu như giấc mộng dài
Bốn mươi tuổi đã nghe đầy hư hao
Từ em những nụ cười chào
Từ em môi thắm ngả vào tóc xanh
Ngọn sầu đâm đui qua nhanh
Cái tâm vô lượng cái tình vô chung
Môi cười lệ chảy bao dung
Vì tôi chưa biết dạ vâng cùng người...

p h a m n g ã y ê n